

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 7C/168/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312214385
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Lamprechtová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1312214385.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III. v Bratislave rozhodol v konaní pred sudkyňou JUDr. Vierou Lamprechtovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom v Bratislave Pribinova 25, zastúpená: Dr. T. A., s.r.o. , IČO: XX XXX XXX, so sídlom v N. B. 4, proti odporcovi: Slovenská republika v zastúpení Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o náhradu škody podľa zák. č. 514/2013 Z.z. a o náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd návrhy vedené pôvodne pod sp. zn. 7C 168/2012, 7C 170/2012, 7C 172/2012, 7C 173/2012, 7C 174/2012, a spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 7C 168/2012 zamietá.

Súd nepriznáva odporcovi náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhmi, podanými na súd 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi vydania medzitýmneho rozsudku podľa § 152 ods. 2, veta druhá O.s.p., ktorým by súd určil, že odporca je zodpovedný za vznik škody navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III, pretože tento nerozhodol o jeho návrhoch na zmenu súdneho exekútora v exekučných konaniach, v návrhoch vyšpecifikovaných, vedených pre pohľadávky navrhovateľa, vzniklé nesplnením záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv o úveroch jednotlivými dlžníkmi (povinnými)

1/ F. A., narodený XX.XX.XXXX (zmluva o úvere č. 4130037)

2 / O. F., narodený XX.XX.XXXX (zmluva o úvere č. 1180360)

3/ S. R., narodená XX.XX.XXXX (zmluva o úvere č. 6100049)

4/ G. Ď., narodený XX.XX.XXXX (zmluva o úvere č. 6050198)

5/ R. F., narodený XX.XX.XXXX (zmluva o úvere č. 4170041)

Navrhovateľ bez akýchkoľvek listinných dokladov (na súd podané len žaloby a plné moci k jednotlivým podaniam), navyše bez úplného označenia odporcu (sídlo, IČO) poukázal, že -

- v podaní 1/ po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 435/2003, následne predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie Okresnému súdu Bratislava III, požiadal o udelenie poverenia, ktoré bolo vydané a registrované pod č. 5103 025046. Následne navrhovateľ z obavy o právny a faktický osud pohľadávky spísal 18.11.2010 (došlé na súd 23.11.2010 - viď ex.spis) návrh na zmenu exekútora, exekučný súd však zostal nečinný, o okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia práv navrhovateľa a spôsobenej

škody sa navrhovateľ dozvedel po doručení uznesenia o zmene exekútora zo dňa 24.06.2011. Teda mal za to, že došlo k porušeniu zákona prekročením doby zákonom stanovenej na vydanie takéhoto rozhodnutia exekučným súdom, t.j. 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora (§ 44 ods.7 EP platného od 01.09.2005 a § 44 ods.8 EP platného od 01.12.2006), mal za to, že nič nebránilo tomu, aby nedošlo k prieťahom a rozhodnutie bolo vydané včas. V dôsledku uvedeného sa domáhal

- vydania medzitémneho rozsudku, že odporca je zodpovedný za škodu, vzniklú navrhovateľovi,
- uložiť odporcovi povinnosť uhradiť istinu 175 € titulom majetkovej škody
- a sumu 387,24 € titulom nemajetkovej ujmy,
- ako aj náhrady trov konania, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Uvedené nároky odôvodnil :

- A/ vznik majetkovej škody, konkrétne vo výške 70 € - ako náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, ďalej vo výške 40 € - na udržiavanie a správu informačného systému, vo výške 50 € - na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom, ďalej vo výške 15 € - na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, publikačné výdaje, poštovné, telekomunikačné výdaje a pod..
- B/ vznik nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 387,24 €, ktorú sumu považoval za primeranú za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, za stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaným zákonom, za stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci, za vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymożenie pohľadávky, ktorý výpočet navrhovateľ špecifikoval alikvotným pomerom 55,32 € za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu podľa doktríny Ústavného súdu teda 663,88€ za rok deleno 12 mesiacov = 55,32 € á mesiac, pričom exekučný súd bol bezdôvodne nečinný viac ako 218 dní. Navrhovateľ poukázal na množstvo nálezov Ústavného súdu týkajúcich sa zbytočným prieťahom v konaní, ďalej poukázal, že konaním exekučného súdu nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenčnej povinného.

Napriek skutočnosti, že navrhovateľ podal žalobný návrh na Okresný súd Bratislava III upozornil na predpojatosť tohto súdu nakoľko tento súd je štátnym orgánom, ktorý svojim konaním vyvolal skutočnosť, zakladajúcu práva uplatňované touto žalobou, teda tento súd zapríčinil nelegálnym konaním - nesprávnym úradným postupom vznik škody na strane navrhovateľa, a preto nemôže byť zároveň orgánom súdnej moci, rozhodujúcim o tejto škode. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázanie veci inému súdu, nakoľko sudcovia OS BA III sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k účastníkom konania.

- v podaní 2/ po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci č. EX 270/2003, bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie - registrované pod č. 5103 026959. Následne navrhovateľ opätovne z dôvodov ako v predchádzajúcej veci spísal dňa 05.10.2010 (došlé na súd 06.10.2010 - vid' ex.spis) návrh na zmenu exekútora, exekučný súd však zostal opäť nečinný, navrhovateľ obdržal uznesenie o zmene exekútora zo dňa 15.03.2011. Opätovne zdôvodnil ako zhora - nečinnosť súdu, nedodržanie zákonnej 30-dňovej lehoty, prieťahy, v čoho dôsledku sa domáhal opätovne vydania medzitémneho rozsudku v znení zhora, uloženia povinnosti odporcovi uhradiť škodu 175 €, vyšpecifikovanú totožne ako zhora, a sumu 276,60 € titulom nemajetkovej ujmy, vrátane náhrady trov konania. Nemajetkovú ujmu zdôvodnil obdobne tým, že exekučný súd bol nečinný viac ako 161 dní. Takisto namietal predpojatosť tunajšieho súdu z totožných dôvodov ako zhora.

- v podaní 3/ po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciu exekučnej veci č. EX 1575/2002 (z dôvodu zmeny súdneho exekútora exekučný spis je teraz evidovaný pod č. EX 3299/2011), bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie - registrované pod č. 5103 024324, navrhovateľ opätovne z dôvodov ako v predchádzajúcich veciach spísal 28.10.2009 (došlé na súd 02.11.2009 - vid' ex. spis) návrh na zmenu exekútora, exekučný súd bol nečinný, navrhovateľ sa o postupe súdu dozvedel až po obdržaní uznesenia o zmene exekútora zo dňa 21.06.2010. Opätovne zdôvodnil ako zhora nečinnosť súdu, nedodržanie zákonnej 30-dňovej lehoty, prieťahy, v čoho dôsledku sa domáhal opätovne vydania medzitémneho rozsudku v znení zhora, uloženia povinnosti odporcovi uhradiť škodu 175 €, vyšpecifikovanú totožne ako zhora, a sumu 387,24 € titulom nemajetkovej ujmy,

vrátane náhrady trov konania. Nemajetkovú ujmu zdôvodnil obdobne s tým, že exekučný súd bol nečinný viac ako 236 dní. Takisto namietal predpojatosť tunajšieho súdu z totožných dôvodov ako zhora.

- v podaní 4/ po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 1633/2005 (z dôvodu zmeny súdneho exekútora exekučný spis je teraz evidovaný pod č. EX 3908/2011), bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie - registrované pod č. 5103 035616, navrhovateľ z tých istých dôvodov spísal 28.10.2009 (došlé na súd 02.11.2009 - vid' ex. spis) návrh na zmenu exekútora, exekučný súd bol nečinný, navrhovateľ sa dozvedel o postupe súdu až po obdržaní uznesenia o zmene exekútora zo dňa 02.08.2010, poukázal na nedodržanie zákonnej 30-dňovej lehoty, prietahy, v čoho dôsledku sa domáhal vydania medzitimného rozsudku v znení zhora, uloženia povinnosti odporcovi uhradiť škodu 175 €, vyšpecifikovanú totožne ako zhora, a sumu 497,88 € titulom nemajetkovej ujmy, vrátane náhrady trov konania. Nemajetkovú ujmu zdôvodnil obdobne s tým, že exekučný súd bol nečinný viac ako 278 dní, v neposlednom rade namietal predpojatosť sudcu z totožných dôvodov ako zhora.

- v podaní 5/ po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 1960/2003 (z dôvodu zmeny súdneho exekútora exekučný spis je teraz evidovaný pod č. EX 4442/2012), bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie - registrované pod č. 5103 027481, navrhovateľ z rovnakých dôvodov spísal dňa 18.11.2010 (došlé na súd dňa 23.11.2010 - vid' ex.spis.) návrh na zmenu exekútora, exekučný súd zostal opäť nečinný, navrhovateľ sa dozvedel o postupe súdu až po obdržaní uznesenia o zmene exekútora zo dňa 06.06.2011 v návrhu poukázal na nedodržanie zákonnej 30-dňovej lehoty, prietahy, domáhal sa vydania medzitimného rozsudku v znení zhora, uloženia povinnosti odporcovi uhradiť škodu 175 €, vyšpecifikovanú totožne ako zhora, a sumu 331,92 € titulom nemajetkovej ujmy, vrátane náhrady trov konania. Nemajetkovú ujmu zdôvodnil obdobne s tým, že exekučný súd bol nečinný viac ako 200 dní. Takisto namietal predpojatosť tunajšieho súdu z totožných dôvodov ako zhora.

Jednotlivé návrhy boli odstúpené Krajskému súdu v Bratislave vo veci rozhodnutia o námietke zaujatosti zo strany navrhovateľa voči sudcovi, resp. voči celému Okresnému súdu Bratislava III, týmto námietkam nebolo vyhovené:

- uznesenie zo dňa 25.10.2012, č.k. 9NcC 273/2012-15, právoplatné 28.03.2013,
- uznesenie zo dňa 23.10.2012, č.k. 8NcC 284/2012-15, právoplatné 10.05.2013,
- uznesenie zo dňa 26.10.2012, č.k. 5NcC 289/2012-15, právoplatné 30.04.2013,
- uznesenie zo dňa 23.10.2012, č.k. 8NcC 294/2012-15, právoplatné 10.05.2013,
- uznesenie zo dňa 25.10.2012, č.k. 6NcC 290/2012-20.

Následne súd 1.stupňa spojil uznesením zo dňa 17.07.2013, č.k. 7C 168/2012-30 súdne konania vedené pod sp. zn. 7C 168/2012, 7C 170/2012, 7C 172/2012, 7C 173/2012, 7C 174/2012, na spoločné konanie, vedené pod č.k. 7C 168/2012 s poukazom na § 112 ods. 1 O.s.p., uznesenie nadobudlo právoplatnosť 24.07.2013.

Odporca v písomnom vyjadrení žiadal návrh v celosti zamietnuť ako nedôvodný, poukazujúc na list Európskej komisie a článok v denníku SME zo dňa 16.07.2012, s tým, že samotné podania sú zmätočné, poukázal, že navrhovateľ nepredložil žiadny relevantný dôkaz na preukázanie existencie predmetných exekučných konaní, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy atď., mal za to, že navrhovateľ preniesol celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má niesť sám, takisto nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. V tejto súvislosti poukázal, že navrhovateľ namietal „nezákonné konanie“ v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote, ale zároveň namietal „nesprávny úradný postup v podobe prietahov“. Z uvedeného nie je jednoznačné, akým titulom si navrhovateľ uplatňoval náhradu škody. K samotným prietahom v konaní odporca poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR (nález č. k. III US 69/2011 - 25), teda skutočnosť, že navrhovateľ neuviedol, a to ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu - či využil možnosť sťažnosti na zbytočné prietahy predsedovi súdu, resp. možnosť ústavnej sťažnosti. V neposlednom rade poukázal, že Všeobecný súd nie je oprávnený v konaní o náhrade škody posudzovať prietahy v konaní súdu, táto právomoc prislúcha iba predsedovi súdu, alebo Ústavnému súdu SR. Odporca poukázal v súvislosti so zákonom č. 514/2003 Z.z., že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom

prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku z 23.04.2012 boli odporcovi doručené v totožný deň, pričom žalobné návrhy boli doručené súdu 27.09.2012, teda nie po uplynutí 6 - mesačnej lehoty, a ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Odporca ďalej poukázal, že navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie žiadostí, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežného prerokovania, preto odporca nároky žalobcu nepovažuje za predbežne prerokované. Odporca sa vyjadril aj k postupu súdu tak, že navrhovateľ doposiaľ nepredložil dôkazy potrebné na posúdenie otázky v súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu, dal však do pozornosti, že pri týchto hromadných žalobách zo strany navrhovateľa mohlo dôjsť v určitých prípadoch, že exekučný súd mohol o zmene súdneho exekútora rozhodnúť až po zákonnej 30 dňovej lehote od doručenia takéhoto návrhu avšak v prípadoch, kedy pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť, pričom navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy (sťažnosť predsedovi), čím zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa ust. § 415 O.z., teda nepočínal si tak, aby ku škode na jeho majetku nedošlo. Odporca takisto poukázal na rôznu judikatúru, ako aj rozhodnutia iných súdov v obdobnej problematike, navyše vzniesol námietku premlčania pri každom obdobnom návrhu zo strany navrhovateľa, ktorý si takýto nárok uplatnil pred 23.04.2009 (t.j. 3 roky pred dňom, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku). Čo sa týka vyčíslenia náhrady škody odporca poukázal, že ide o paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecné neuvedené činnosti, čo považoval za účelové a nesprávne. K samotnej nemajetkovej ujme zaujal taktiež negatívne stanovisko, poukázal na absenciu príčinnej súvislosti medzi tzv. nesprávnym úradným postupom, vznikom škody, či nemajetkovej ujmy.

Súd nariadil na deň 20.09.2013 pojednávanie vo veci, ktoré bolo odročené, nakoľko navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 19.09.2013 navrhol zrušiť nariadené pojednávanie a v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/ O.s.p. prerušiť konanie vedené pod sp. zn. 7C 168/2012 do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorú navrhovateľ podľa článku 127 Ústavy Slovenskej republiky podal na Ústavný súd Slovenskej republiky, a predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, pričom dôsledkom rozhodnutia o tejto ústavnej sťažnosti bude zrušenie rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednáváním veci.

Súd uznesením zo dňa 07.07.2014, č.k. 7C 168/2012-276 návrh navrhovateľa na prerušenie konania vedeného pod sp. zn. 7C 168/2012 do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti podanej navrhovateľom vo veci porušenia jeho práva na zákonného sudcu a nestranný súd zamietol s odôvodnením, že nie je potrebné čakať do ukončenia konania o sťažnosti navrhovateľa vedeného pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, nakoľko o vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu, namietanej navrhovateľom v samotnom návrhu na začatie konania vo všetkých veciach, ktoré sa pôvodne pred tunajším súdom viedli pod sp. zn. 7C 168/2012, 7C 170/2012, 7C 172/2012, 7C 173/2012 a 7C 174/2012 bolo právoplatne rozhodnuté Krajským súdom v Bratislave ako nadriadeným orgánom a to postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. tak, že sudcovia Okresného súdu Bratislava III, vrátane vec prejednávajúcej sudkyne, neboli z konania vylúčení. Súd poukázal v odôvodnení uznesenia aj na to, že v danom prípade týkajúceho sa navrhovateľom vznesenej námietky zaujatosti sudcov Okresného súdu Bratislava III ide o otázku procesného charakteru, ktorá nemá dopad na posúdenie nároku navrhovateľa z hmotnoprávnej stránky, tj. nejde o prejudiciálnu otázku, od vyriešenia ktorej priamo závisí výsledok sporu.

Proti predmetnému uzneseniu súdu I. stupňa podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie dňa 23.07.2014 o ktorom Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozhodol uznesením zo dňa 07.01.2015, č. k. 8Co/611/2014-302, ktorým napadnuté uznesenie súdu I. stupňa potvrdil. Predmetné uznesenie súdu I. stupňa nadobudlo právoplatnosť dňa 06.03.2015 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.01.2015, č. k. 8Co/611/2014-302.

Súd nariadil ďalšie pojednávanie vo veci na deň 31.03.2015 na ktoré sa nedostavili účastníci konania a ani právny zástupca navrhovateľa, predvolanie na pojednávanie mali riadne a včas vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil e-mailovým podaním zo dňa 26.03.2015, v ktorom právny zástupca navrhovateľa zároveň opätovne navrhol konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. c/ O.s.p. z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, a to až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorú podal navrhovateľ na Ústavný súd Slovenskej republiky. Súčasne navrhovateľ v predmetnom

podaní navrhol konanie prerušiť aj z dôvodu konania, ktoré má byť vedené pred Súdny dvorom Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, a to až do právoplatného rozhodnutia Súdneho dvora o týchto prejudiciálnych otázkach. Predmetné e-mailové podanie však nebolo navrhovateľom v stanovenej lehote do 3 dní od doručenia na súd písomne doplnené v zmysle § 42 ods. 1 O.s.p., preto súd na podanie ďalej neprihliadal. Odporca svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil, pojednávanie z dôležitého dôvodu nežiadal odročiť. Súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania i právneho zástupcu navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s jednotlivými podaniami, výpisom z Obchodného registra navrhovateľa, obsahom pripojených exekučných spisov, jednotlivými judikátmi a právnickou literatúrou, o ktorej sa zmienili sporové strany v písomných prejavoch, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil nasledujúci skutkový stav:

Z výpisu Obchodného registra mal súd za preukázané, že navrhovateľ vznikol ako obchodná spoločnosť dňa 14.03.2001, predmetom jeho činnosti okrem iného je i poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu

1/ - č. 36 Er 210/2003 súd zistil, že pod touto spisovou značkou na Okresnom súde Bratislava III sa vedie exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 (predtým Račianska 42/A) proti povinnému: F. A., narodený XX.XX.XXXX, pre vymożenie pohľadávky vo výške 10 010 Sk (332,27 €) s príslušenstvom. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 23.11.2010, súd uznesením zo dňa 24.06.2011, č.k. 36 Er 210/2003-11 návrhu na zmenu exekútora vyhovel. Predmetné uznesenie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko sa zatiaľ nepodarilo doručiť uznesenie povinnému. Predmetný originál exekučného spisu bol doručený tunajšiemu súdu so sprievodným listom až dňa 08.06.2011.

2/ - č. 34Er 932/2003 súd zistil, že pod touto spisovou značkou na Okresnom súde Bratislava III sa viedlo exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému: O. F., narodený XX.XX.XXXX, pre vymożenie pohľadávky vo výške 11 520 Sk (382,39 €) s príslušenstvom. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 06.10.2010, súd uznesením zo dňa 15.03.2011 č.k. 34 Er 932/2003-15 návrhu na zmenu exekútora vyhovel. Proti predmetnému rozhodnutiu podal oprávnený v časti výroku týkajúceho sa priznaných trov exekúcie pre súdneho exekútora Mgr. Vladimíra Cipára odvolanie, ktoré bolo doručené na tunajší súd dňa 14.04.2011. Predmetný originál exekučného spisu bol doručený tunajšiemu súdu so sprievodným listom až dňa 16.02.2011.

3/ - č. 36Er 3162/2002 súd zistil, že pod touto spisovou značkou na Okresnom súde Bratislava III sa viedlo exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému: S. R., narodená XX.XX.XXXX, pre vymożenie pohľadávky vo výške 10 010 Sk (332,27 €) s príslušenstvom. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 02.11.2009, súd uznesením zo dňa 21.06.2010, č.k. 36 Er 3162/2002-9 vyhovel návrhu na zmenu exekútora, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.08.2010. Predmetný originál exekučného spisu za účelom rozhodnutia o návrhu bol súdu doručený až dňa 11.02.2010.

4/ - č. 35 Er 1016/2005 súd zistil, že pod touto spisovou značkou sa na Okresnom súde Bratislava III viedlo exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému: G. Ď., narodený XX.XX.XXXX, pre vymożenie pohľadávky vo výške 18 590 Sk (617,07 €) s príslušenstvom. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 02.11.2009, súd uznesením zo dňa 02.08.2010, č.k. 35 Er 1016/05-14 návrhu na zmenu exekútora vyhovel, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2010. Predmetný originál exekučného spisu za účelom rozhodnutia o návrhu bol súdu doručený až dňa 12.03.2010.

5/ - č. 36 Er 1319/2003 súd zistil, že pod touto spisovou značkou na Okresnom súde Bratislava III sa viedlo exekučné konanie vo veci oprávneného Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35807598, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25 proti povinnému: R. F., narodený XX.XX.XXXX, pre vymożenie pohľadávky vo

výške 10 560 Sk (350,53 €) s príslušenstvom. Návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora bol tunajšiemu súdu doručený dňa 23.11.2010, súd uznesením zo dňa 06.06.2011 č.k. 36 Er 1319/2003-14 návrhu na zmenu exekútora vyhovel, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 29.07.2011. Predmetný originál exekučného spisu bol doručený tunajšiemu súdu až dňa 13.05.2011.

Lustráciou v registri exekučných vecí - Er bolo zistené, že počet nevybavených exekučných vecí na Okresnom súde Bratislava III k 31.12.2009 predstavoval 43 855 vecí, k 31.12.2010 spolu 47 436 vecí a k 31.12.2011 spolu 52 014 vecí. Lustráciou v registri Spr. tunajšieho súdu I bolo zistené, že v exekučných veciach zhora uvedených v rokoch 2010 až 2012 nebola podaná žiadna sťažnosť na prieťahy v konaní.

Navrhovateľ za účelom určenia výšky majetkovej škody, ktorej náhrady sa domáhal jednotlivými návrhmi podanými na tunajšom súde, predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014, zo dňa 17.01.2014 vypracovaný znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave, z ktorého súd zistil, že predmetom znaleckého posudku bolo posúdenie činnosti a ich ekonomickej náročnosti spojených s vymáhaním pohľadávok navrhovateľa ako aj činností, ktoré boli uskutočňované v súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučných okresných súdov Slovenskej republiky, keď tieto neskoro rozhodli, resp. nerozhodli o žiadosti o nevydanie poverenia na vykonanie exekúcie, neskoro rozhodli, resp. nerozhodli o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie a neskoro rozhodli, resp. nerozhodli o žiadosti o zmenu exekútora.

Súd po posúdení znaleckého posudku č. 1/2014 zo dňa 17.01.2014 dospel k záveru, že v danom prípade sa jedná len o všeobecný znalecký posudok bez bližšej špecifikácie konania, pričom znalci sa pri vyčíslení presnej majetkovej škody spôsobenej navrhovateľovi v súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučných okresných súdov Slovenskej republiky zaoberali len priemernými výškami údajnej škody na súdoch v rámci celej Slovenskej republiky bez bližšej špecifikácie ku konkrétnym konaniam. Nakoľko teda znalecký posudok nebol vypracovaný na danú prejednávajúcu vec, pričom navyše ani nevytvára o skutočnej výške škody, ktorá mala údajne navrhovateľovi v predmetných exekučných konaniach vzniknúť, súd na znalecký posudok neprihliadal.

Predmetom tohto konania je náhrada škody - majetkovej i nemajetkovej titulom zodpovednosti štátu za škodu, spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

Zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov nadobudol účinnosť dňom 01.07.2004, tento zákon v § 28 zrušil zákon č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zák. č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci, nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom v konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Zákonodarca sa v časti IV zák. č.514/2003 Z.z. zmieňuje o podmienkach predbežného prerokovania nároku. Tento nárok na náhradu škody je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej

žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto o náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titulu, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha.

Z ustanovenia § 16 ods. 4 citovaného zákona vyplýva, že pre prípad ak príslušný orgán neuspokojí nárok, resp. uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, alebo, ak písomne oznámí poškodenému, že neuspokojí jeho nárok, môže sa poškodený domáhať tohto nároku na súde, avšak len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu, ktorý bol taktiež predbežne prerokovaný.

Podľa § 17 ods.1, 2 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 odst. 1 veta prvá, ods.2, ods. 3 citovaného zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Rovnako ako v minulosti platný zákon č. 58/1969 Zb., ani nový zákon č. 514/2003 Z.z. bližšie nedefinuje pojem škody a ani neupravuje rozsah jej náhrady, preto je potrebné v tomto smere aplikovať príslušné ustanovenia všeobecnej úpravy, t.j. ust. § 442 Občianskeho zákonníka a škodu vo všeobecnosti chápať ako ujmu, ktorá

a/ nastala v majetkovej sfére poškodeného

b/ je objektívne vyjadriteľná v peniazoch

c/ je napraviteľná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného.

Pre posúdenie predmetnej právnej veci je významné, že škoda ako predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup, je daná len vtedy, ak vznikla v príčinnej spojitosti s nesprávnym úradným postupom (NS SR sp. zn. 5Cdo 126/2009). Otázka príčinnej súvislosti je v svojom základe otázkou skutkovou, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach, vymedzenie toho medzi akou ujmou ako následkom a akou skutočnosťou akou príčinou tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná, je nepochybne posúdením právnym. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda ako majetková ujma, za ktorú je náhrada požadovaná, a práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmou poškodeného - pokiaľ vznikla a konkrétnym konaním škodcu - ak je protiprávne sa zisťuje príčinná súvislosť.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch, ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

Predchádzajúcu právna úprava i súčasná vychádzala z princípu výlučnej zodpovednosti štátu, či už bola škoda spôsobená štátnym orgánom, alebo spoločenskou organizáciou. Za škodu pri výkone štátnej správy zodpovedá podľa tohto zákona štát, t.j. Slovenská republika. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci sú tri základné objektívne predpoklady a to

1/ - nezákonné rozhodnutie, t.j. individuálny právny akt, vydaný v občianskom súdnom konaní, v správnom konaní alebo v trestnom konaní, výrokom ktorého štátny orgán rozhoduje o právach a povinnostiach subjektu práva, teda nezákonné rozhodnutie je vtedy, pokiaľ odporuje objektívnemu právu, toto musí byť však zmenené alebo zrušené, ak sa účastník konania chce úspešne domáhať náhrady škody v intenciách tohto zákona

- alebo nesprávny úradný postup, t.j. rozpor s objektívnym právom sa týka v zásade procesných predpisov, pôjde o rozpor s procesnou normou, ktorý je príčinou vzniku škody.

2/ - vznik škody, ktorá môže byť spôsobená materiálne, resp. ide o škodu na zdraví a živote a podľa jej charakteru sa aplikuje postup v súvislosti s jej realizáciou náhrady

3/ - príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, pričom zodpovednosť za škodu vzniká len vtedy ak nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup boli príčinou vzniku škody, v opačnom prípade táto zodpovednosť nevzniká, subjekt práva má vždy možnosť domáhať sa zmeny, prípadne zrušenia rozhodnutia, pokiaľ sa mu podarí preukázať jeho nezákonnosť, ak nepreukáže, že práve týmto spôsobom došlo ku vzniku škody, nebude úspešný pri uplatnení svojho nároku podľa zákona o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom.

Teda súd má za to, že zodpovednosť za vznik škody, spôsobenej pri výkone verejnej moci je objektívna a preukázanie troch objektívnych predpokladov vzniku takejto zodpovednosti spočíva na poškodenom, v danom prípade sa jedná o navrhovateľa.

Nakoľko pojem „nesprávneho úradného postupu“ nie je v zákone o náhrade škody presne a detailne definovaný, tak ako už súd uviedol zhora, súdy majú všeobecne za to, že podľa konkrétnych okolností môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomocí štátneho orgánu, ak dôjde pri nej alebo v jej dôsledku k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre počínanie si štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu, pričom o úradný postup ide len vtedy, ak tak postupujú osoby, ktoré plnia úlohy štátneho orgánu, pokiaľ tento postup slúži výkonu štátnej moci. Ide spravidla o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí, nie je však vylúčené, aby škoda, za ktorú štát podľa zákona zodpovedá, bola spôsobená aj nesprávnym úradným postupom uskutočňovaním v rámci rozhodovacej činnosti, nič menej pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodráža. Ide napríklad o nevydanie, či oneskorené vydanie rozhodnutia, ak malo byť v súlade s uvedenými pravidlami správne vydané či vydané v stanovenej lehote, prípadne iná nečinnosť štátneho orgánu, či iné vady v spôsobe vedenia konania.

Občiansky zákonník rozlišuje škodu skutočnú, spočívajúcu v zmenšení majetku poškodeného a ušlý zisk, pričom zmenšenie majetku môže spočívať v zničení určitej majetkovej hodnoty, v jej odňatí, poškodení a pod.. Príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou ako nevyhnutný predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu musí byť bezpečne preukázaný, dôkaznú povinnosť nesie navrhovateľ, škoda musí existovať najneskôr v čase, kedy súd o uplatnení nároku rozhoduje. Vzhľadom k tomu, že zákon č. 58/1969 Zb.(t.č. neexistujúci), ani zákon, ktorý ho nahradil, t.j. zákon č. 514/2003 Z.z., obsahujúci zvláštnu úpravu zodpovednosti bližšie nedefinuje pojem škody a neupravuje rozsah jej náhrady, je nutné vždy vychádzať z ust. § 442 O.z.. O vzťah príčinnej súvislosti sa jedná, ak vznikne škoda následkom protiprávneho úkonu škodcu, teda, ak je jeho konanie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku, a tiež, ak je doložené, že nebyť protiprávneho úkonu, ku škode by nedošlo. Príčinou škody môže byť len tá okolnosť, bez existencie ktorej by škodný následok nevznikol, stačí ak ide o jednu z príčin, ktoré sa podieľali na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide, a to o príčinu dôležitú, podstatnú a značnú.

Definícia príčinnej súvislosti v právnej teórii tzv. kauzálny nexus, je priama väzba javov - objektívnych súvislostí, v rámci ktorého jeden jav - príčina vyvoláva druhý jav - následok. O vzťah príčinnej súvislosti ide ak je medzi nesprávnym úradným postupom a škodou vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva, nejedná sa o otázku právnou ale o otázku skutkovú, ktorá teda môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, za ktorú je náhrada požadovaná. A práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného a konkrétnym protiprávnym konaním škodcu sa zisťuje príčinná súvislosť. Opätovne treba zdôrazniť že nie je rozhodujúce časové hľadisko, ale vecná súvislosť príčiny a následku. Zodpovednosť nemožno robiť závislosť na neobmedzenej kauzalite.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že vo všetkých návrhoch, spojených do tohto konania navrhovateľ nepreukázal ani len základ sporu - zodpovednosť odporcu za vznik škody.

Ako vyplýva zo zhora uvedenej chronológie obsahu jednotlivých exekučných spisov tunajšieho súdu, k čiastočne oneskorenému vyhoveniu návrhom na zmenu exekútora došlo prevažne v dôsledku oneskoreného postúpenia exekučného spisu, teda nie z viny konajúceho súdu, teda niet na mieste zodpovednosť, ktorú pretraktuje vo svojich návrhoch sám oprávnený - Pohotovosť s.r.o, navyše s nesprávnym vyšpecifikovaním „tzv. dní omeškania“. V neposlednom rade treba dať do pozornosti, že napriek množstvu judikátov, ktorými operuje navrhovateľ vo svojom odôvodnení v návrhu, súd sa stotožňuje s vyjadrením odporcu, že v danom konaní súd nie je oprávnený skúmať tzv. prieťahy v

konaní. Podľa judikatúry i samotnej Ústavy SR je zrejmé, že „zbytočné prietahy“ je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie toho - ktorého úkonu sudcu alebo iného štátneho orgánu. Porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách.

Súd dáva takisto do pozornosti samotnú nečinnosť navrhovateľa, ktorý nevyužil žiadne zákonné prostriedky na to, aby zabránil tzv. škode (viď lustrum sťažností v spornom období), ku vzniku ktorej podľa jeho tvrdenia, avšak ničím v konaní nepreukázaného, malo dôjsť (absencia dôkazného bremena). Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania zato, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná, a kedy teda výsledky vyhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky, ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností teda tvrdí.

Súd s poukazom na zhora uvedené považoval všetky tvrdenia navrhovateľa ohľadne rizika, atď. za účelové z jeho strany a nebral tieto vôbec do úvahy, mal za to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ani vzniku škody ako takej, jej celkovej výšky, ani príčinnej súvislosti, teda navrhovateľ nenaplnil zákonné atribúty, spojené so vznikom zodpovednosti za škodu v zmysle hmotného práva. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal vznik škody, ním vyšpecifikované sumy, ktoré mal použiť v súvislosti so správou pohľadávky, výkonov zamestnancov, informačného systému, administratívy, urgencyie a pod., ničím súdu nepreukázal, išlo len o všeobecné tvrdenia, ničím nepodložené. Súd sa tak isto nezaoberal ani námietkou premlčania zo strany odporcu, danou paušálne vo všetkých vyjadreniach v obdobných sporoch, nakoľko konkrétne tohto prípadu sa netýka.

Z vykonaného dokazovania a na základe uvedených ustanovení zákona mal súd za to, že uplatňovaný nárok navrhovateľa titulom nesprávneho úradného postupu nemá oporu v zákone. Ako vyplýva zo zhora uvedenej dôvodovej správy k tomuto zákonu, navrhovateľ nespĺnil základné atribúty predpokladané zákonodarcom pre uplatnenie si náhrady škody v zmysle tohto zákona, preto súd návrh v celosti zamietol, a to aj v časti náhrady nemajetkovej ujmy.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom na úspech odporcu v konaní, nakoľko však tomuto žiadne trovy konania nevznikli, súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch rovnopisoch na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III..

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 a nasl. O. s. p.).